

Demeter József

Paizs Tibor halálára*

(Magyarpalatka, 1946. február 26. – Budapest, 2014. december 17.)

A Ceruza életei

Ceruzád kalandjai sajnós hamar
 Véget értek, drága Barátom, Tibi.
 Kaland és ceruza. Ceruza és kaland.
 Kalandok, ugyanis! Vers-harcvédő
 Békés eszközöd – egy betűcserével –
 Nálad a pajzs volt. Nagy betűvel... Hol
 Nem volt – igazad, lírai fronton minden-
 Hol, mágikus Ceruzád harcolt – heted-
 Hét országban, hátsóországban, betűk,
 Sorok, szakaszok, versek, szövegek,
 Könyvek okán. Eszméid mindéig
 Haladok. Barlangrajzod falán is..., pedig!
 Egy ideje súlyosan, tüdőből húztak
 Napjaid. A felszínen is. Az élet szív-
 Kaptatóján – föl-föl, mert! Vitt a
 Fölfelé ívelés ősedes, ecetfamézédes
 Ösztöne, hite, szándéka, ihlete, hogy
 Minden betűnek szíve legyen, olyan
 Szerény, jóságos, családi, amilyen a
 Tiéd volt, Tibi. A mindig jobb
 Szándékra, hogy! Minden szóban
 Otthon-itthoniasan megváltozzon
 Magyar világunk morzsaléknyi jussa, Gutenberg-lapok között, amiért táltos
 Ceruzád küzdött,
 Haladt – verslábakkal, úton-útfélen, félszárnyú szavakkal is, mert visszánőtt,
 aminek vissza kellett nőnie... És szárnyalt a Szó, ó, vég-célkereszt, te vonzó!
 És nyílt, nyílt a vaspántos Szabadság föld-tonnás ajtója. Hazugság sarkaiból

---

* Búcsúztatása: 2015. január 9-én (pénteken) 15 órakor a Pomázi új temető melletti ravatalozóban hangzott el, a szolgálattevő: dr. Hermán M. János lelkipásztor Istentisztelete után. P. T. földi hamvait a Házsongárdi temetőben helyezték örök nyugalomra. Feltámadásunkig!

fordult ki csikorogva az ott-HONI világ égi Csűrkapuja, és indultál elveid vers-
Keréknyomát követvén – Édesanyaországba. És, íme, most e kaptató tetején,
arasznyira a Fekete-tengerszint fölött, a négy világtáj égi ablakait csapdossa
a cűg, az idő. Az ellenidő. Ármánykodva, mert! Mit lát a keresztény Költő? –
Semmit sem lát, a ragyogó csillagok költeményes tisztásain, csak! A nagy Min-
denségben az egy örök igaz Istent, Petőfiként, a magyarok Istenét – nem látja,
hisz! Ezért égi, de! Ceruzádnak csak a földi kalandja ért véget,
TIBI.....

Ha Napszentületkor, áttetsző
Felhők fényirkáján Ceruzát
Látunk – írni – (az) Erdélyi prikulicsok
Fölött is, sose feledjük, hogy a Te
Szép-szándék-szent Jobbod vezet
AZT, drága Barátunk, Paizs Tibi.

Versimádkozó kérdés,
Sorsod jelképe a: Ceruzád,
Kívánhat e költő
Méltóbb kopjafát?

Nyugtasson a drága Jóisten békében és adjon hitbeli engesztelődést követőidnek,
Gondviselőnk szent akarataként. Ámen
(Paizs Tibor fontosabb kötetei, amire az írás hivatkozik: Keréknyom (1968); Bar-
langrajz (1971); A ceruza kalandjai (1979); Erdélyi prikulicsok (2008).